

6. Petyukh, V. M. (2000). Upravlinnya personalom [Personnel management]: navch.-metod. posibnyk dlya samost. vyvch. dysk. K. : KNEU. 124 s. [in Ukrainian]

7. Filosofiya upravlinnya (2017) [Philosophy of management] / V. H. Kremen', S. M. Pazynich, O. S. Ponomar'ov. Kyiv: Znannya Ukrainy. 524 s. [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ЯКИМОВИЧ Ігор – аспірант спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: управління освітою та освітніми системами.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

YAKYMOVYCH Ihor – Postgraduate Student Specialty 011 Educational, Pedagogical Sciences of Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University.

Scientific interests: education and education systems management.

Стаття надійшла до редакції 16.05.2025 р.

Стаття прийнята до друку 25.05.2025 р.

УДК 378.147:811.111(07)

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-219-330-334

ПРИМА Раїса –

доктор педагогічних наук, професор,
завідувачка кафедри теорії і методики початкової освіти
Волинського національного університету
імені Лесі Українки

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3278-1900>

e-mail: primar@ukr.net

ПРИМА Дмитро –

доктор педагогічних наук, доцент,
професор кафедри теорії і методики початкової освіти
Волинського національного університету
імені Лесі Українки

ORSID: <https://orcid.org/0000-0002-2102-9932>

e-mail: primad35@ukr.net

ДЕСЯТНИК Катерина –

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри теорії і методики початкової освіти
Волинського національного університету
імені Лесі Українки

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9804-2863>

e-mail: k.desyatnyk@gmail.com

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

У статті проаналізовано теоретичні аспекти проблеми самостійної роботи студентів в умовах дистанційного навчання. Актуалізовано перехід на дистанційну форму навчання, розширення сфери самостійної діяльності студентів через залучення до процесу пізнання інформаційних та телекомунікаційних комп'ютерних технологій як першооснови формування навичок самоорганізації, самоосвіти, самонавчання, самовдосконалення і саморозвитку. Аргументовано, що в умовах сьогодення дистанційна освіта набула ознак особливого освітнього простору, що відображає зміну людського мислення, презентує множинність і неоднорідність життєвих реалій, формує просторовий образ компетентностей, позначених актуальністю для будь-якої діяльності сучасної людини. Внесено уточнення щодо дефініціювання ключових понять «самостійна робота» і «дистанційне навчання». Виявлено різноманітність напрямів аналізу поняття «самостійна робота» у студіях сучасних науковців. Наголошено, що методично правильна організація самостійної роботи студента передбачає поступову зміну відносин між студентом і викладачем. Засвідчено різноаспектність дифініціювання феномену «дистанційне навчання». Акцентовано на дослідженнях, де розглядаються особливості дистанційної освіти у площині комунікацій між викладачем і студентом та визначено її характерні риси, схарактеризовано дистанційне навчання як позааудиторну самостійну роботу студентів. Узагальнено, що самостійна робота студентів в умовах дистанційного навчання є такою траєкторією освітнього процесу, яку кожен здобувач вибудовує індивідуально, самостійно, максимально адаптуючи її до себе. Дистанційне навчання відкриває здобувачам вищої освіти доступ до нетрадиційних джерел інформації, підвищує ефективність самостійної роботи, розширюючи можливості для творчого самовираження, знаходження та закріплення різних професійних навичок, компетентностей.

Ключові слова: дистанційне навчання, дистанційна освіта, здобувач вищої освіти, компетентності, комунікація, самостійна робота, студент.

PRIMA Raisa –

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Head of the Department of Theory and Methodology
of Primary Education at Lesya Ukrainka
Volyn National University

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3278-1900>

e-mail: primar@ukr.net

PRIMA Dmytro –

Doctor of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Professor of the Department of Theory and Methodology of Primary Education at Lesya Ukrainka Volyn National University
ORSID: <https://orcid.org/0000-0002-2102-9932>
e-mail: primad35@ukr.net

DESYATNYK Kateryna –

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Theory and Methodology of Primary Education of Volyn National University named after Lesya Ukrainka
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9804-2863>
e-mail: k.desyatnyk@gmail.com

THEORETICAL FOUNDATIONS OF STUDENTS' INDEPENDENT WORK IN THE CONDITIONS OF DISTANCE LEARNING

The article analyzes the theoretical aspects of the problem of independent work of students in the conditions of distance learning. The transition to distance learning, expansion of students' independent activity through involvement in the process of knowledge of information and telecommunications computer technologies as the primordials of formation of self-organization skills, self-education, self-study, self-improvement and self-development. It is argued that in the face of today, distance education has acquired signs of special educational space, reflecting the change in human thinking, presents the multiplicity and heterogeneity of life realities, forms a spatial image of competences marked with relevance for any activity of modern man. The definition of key concepts "independent work" and "distance learning" was clarified. The variety of areas of analysis of the concept of "independent work in studios of modern scientists" is revealed. It is emphasized that the methodically correct organization of the student's independent work involves a gradual change in the relationship between the student and the teacher. The diversity of dynation of the phenomenon "Distance Learning" is certified. It is emphasized on research, which discusses the features of distance education in the plane of communication between the teacher and the student and defines its characteristic features, distance learning is characterized as extra-curricular independent work of students. It is summarized that students' independent work in distance learning is such a trajectory of the educational process that each applicant builds individually, independently, adapting it to himself. Distance learning opens access to unconventional sources of information, increases the efficiency of independent work, expanding opportunities for creative self-expression, finding and consolidating various professional skills, competences.

Key words: distance learning, distance education, higher education, competence, communication, independent work, student.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Складні умови сьогодення, спричинені війною, змінюють концептуальні засади й розширюють функції самостійної роботи, актуалізуючи перехід на дистанційну форму навчання. Цей процес підсилюється також необхідністю практичної реалізації нової освітньої парадигми, спрямованої на створення цілісної системи безперервної освіти, за принципом «освіта впродовж усього життя» завдяки добре відомій в усьому світі системі організації дистанційного навчання, розширення сфери самостійної діяльності студентів через залучення до процесу пізнання інформаційних та телекомунікаційних комп'ютерних технологій як першооснови формування навичок самоорганізації, самоосвіти, самонавчання, самовдосконалення і саморозвитку.

Щодо дистанційного навчання (distance learning, distance education), то це така форма організації освітнього процесу, основою якої є самостійна робота людини, яка навчається. Дистанційна форма навчання, як слушно зауважує М. Рудіна, «набула ознак особливого освітнього простору, що відображає зміну людського мислення, презентує множинність і неоднорідність життєвих реалій, формує просторовий образ компетентностей, позначених актуальністю для будь-якої діяльності сучасної людини» [15, с. 53].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Попри те, що дистанційний формат навчання є нормативно затвердженим Концепцією розвитку дистанційної освіти в Україні ще у 2020 році, метою якої є розширення кола споживачів освітніх послуг, реалізація системи неперервної освіти

«впродовж усього життя» та індивідуалізація навчання [6], ґрунтовні наукові розвідки, що презентують теоретичні, практичні та соціальні аспекти дистанційного навчання як інструмента розв'язання сучасних завдань модернізації освіти в Україні, з'явилися лише впродовж останніх років (В. Биков, І. Власенко, Даценко, В. Осадчий, О. Тищенко та ін.).

Проведений аналіз психолого-педагогічної літератури (А. Алексюк, В. Козаков, В. Луценко, О. Савченко, М. Чобітько, О. Якубовська та ін.) засвідчив, що проблема організації самостійної роботи студентів не є новою, однак залишається вкрай актуальною, зокрема, в умовах дистанційного навчання.

Метою статті є аналіз теоретичних аспектів проблеми самостійної роботи студентів в умовах дистанційного навчання.

Виклад основного матеріалу дослідження. Відповідно до визначеної мети уважаємо за необхідне, передусім, внести уточнення щодо дефініціювання ключових понять «самостійна робота» і «дистанційне навчання».

У довідкових джерелах, зокрема Енциклопедії освіти, поняття «самостійна робота» характеризується як «діяльність індивіда, що здійснюється ним своїми власними силами без сторонньої участі» [4, с.803].

Нами виявлено, що у студіях сучасних науковців поняття «самостійна робота» аналізується у різноманітних аспектах, а саме:

- як самостійна діяльність студента, яку науково-педагогічний працівник планує разом із ним, але виконує її студент за завданнями та під

методичним керівництвом і контролем науково-педагогічного працівника без його прямої участі [11, с. 249];

- як один із різновидів пізнавальної діяльності суб'єктів навчання, спрямованої на загально-освітню й спеціальну підготовку студентів і керовану викладачем [10, с. 42];

- як навчальна діяльність студента, в якій можуть виявлятися його мотивація, цілеспрямованість, а також самоорганізованість, самостійність, самоконтроль та інші особистісні якості [5, с. 238].

Конструктивною нам видається позиція Л. Воевідко, згідно з якою «правильно організована самостійна робота здобувачів вищої освіти – це вибір методів активного навчання, мета якого – якість. Саме тому ця діяльність займає чільне місце в сучасній вищій освіті й потребує постійного вдосконалення та уваги» [2, с. 27].

Ми солідарні з думкою Н. Бойко щодо трактування самостійної роботи студентів як складного багатомірного педагогічного явища, що включає систему взаємопоєднаних структурних і функційних компонентів, які утворюють цілісну єдність, підпорядковану цілям виховання, освіти й розвитку в умовах її опосередкованого управління та самоуправління [1, с. 9].

В академічних виданнях наголошується, що методично правильна організація самостійної роботи студента передбачає поступову зміну відносин між студентом і викладачем. Якщо на перших курсах викладачу належить активна творча позиція, а студент лише слідкує за ним, то в міру просування до старших курсів ця послідовність повинна зміщуватися у бік спонукання студентів більше працювати самостійно, активно прагнути до самоосвіти [3, с. 805].

Стосовно поняття «дистанційне навчання», то нині воно є широко вживаним у галузі психолого-педагогічних досліджень. Відтак, вважаємо слушним у межах порушеної проблеми проаналізувати підходи до визначення сутності цієї дефініції.

Відповідно до Положення про дистанційну форму здобуття повної загальної середньої освіти дистанційне навчання визначається як «організація освітнього процесу (за дистанційною формою здобуття освіти або шляхом використання технологій дистанційного навчання в різних формах здобуття освіти) в умовах віддаленості один від одного його учасників та їх здебільшого опосередкованої взаємодії в освітньому середовищі, яке функціонує на базі сучасних освітніх, інформаційно-комунікаційних (цифрових) технологій» [13].

Проведений аналіз наукових джерел засвідчив різноаспектність дифініціювання феномену «дистанційне навчання». Проілюструємо це на конкретних авторських позиціях. Так, за визначенням В. Прибилової, дистанційне навчання – це така «форма організації освітнього процесу, основою якої є самостійна робота людини, яка навчається. Це дає змогу навчатися у зручний для людини час та у віддаленому від викладача місці (тому дистанційне)» [14, с. 7].

Привертає увагу авторське бачення О. Корбут щодо визначення дистанційного навчання як сукупності технологій, спрямованих на озброєння здобувачів освіти основним обсягом навчального матеріалу, інтерактивної взаємодії учасників освітнього процесу, надання можливостей для самостійної роботи [7].

Аналогічної думки дотримується й Л. Кравцова, характеризуючи дистанційне навчання як «комплекс технологій, які уможливають отримання студентами необхідного обсягу навчального матеріалу, інтерактивну взаємодію, що передбачає самостійну роботу здобувачів освіти з опанування знаннями з навчального матеріалу» [9, с. 75].

Науково вартісним нам видається трактування дистанційного навчання, запропоноване І. Купновицькою як взаємодії на відстані, з урахуванням всіх компонентів освітнього процесу (цілей, змісту, методів, організаційних форм, засобів навчання), що реалізується за допомогою специфічних засобів інтернет-технологій або інших засобів, що передбачають інтерактивність [8, с. 73].

Надзвичайно актуальною в реаліях сьогодення вважаємо позицію В. Ясулайтіс (хоча й висловлена вона була у 2005 році!), згідно з якою наголошується, що дистанційне навчання підходить майже всім, тому що дає можливість гармонійно поєднувати навчання та повсякденне життя, а також дає прекрасну можливість отримати освіту за кордоном з мінімальними фінансовими витратами при великому виборі спеціальностей [17].

Цілком доречними є трактування вчених щодо розгляду особливості дистанційної освіти у площині комунікацій між викладачем і студентом та визначення при цьому її характерних рис, а саме:

- самоосвіта як основа дистанційного навчання, що передбачає самомотивацію студента щодо власного навчання, а також певний рівень самоорганізації особистості;
- спілкування викладача і слухача за принципом «один із одним» за формою і змістом індивідуальної консультації;
- спілкування «одного з багатьма», оскільки викладач, відповідно до заздалегідь складеного графіку, працює відразу з безліччю студентів;
- взаємодія «багатьох із багатьма» – означає, що можливе одночасне спілкування безлічі студентів, які обмінюються між собою досвідом і враженнями [3, с. 14].

Для нас конструктивним є узагальнення Г. Даценко: дистанційна освіта розширює можливості традиційного навчання та робить навчальний процес більш різноманітним, дозволяє підвищити ефективність самостійної роботи студентів.

Посутній інтерес викликає розвідка О. Тамаркіної, де вчена розглядає дистанційне навчання як позааудиторну самостійну роботу студентів, аргументуючи тим, що позааудиторна самостійна робота студентів – це форма навчання, яка розв'язує навчальні завдання в конкретній навчальній ситуації, виробляє у студента психологічну настанову на самостійне поповнення своїх

знань, умінь під час розв'язання пропонованих завдань, сприяє формуванню у студента необхідного обсягу знань, умінь, навичок, що є поштовхом просування до вищих рівнів розумової діяльності, є важливою умовою самоорганізації, самодисципліни студента, забезпечує педагогічне керівництво самостійною навчальною, науковою діяльністю студента у процесі навчання [16, с. 230].

Не можемо не погодитися з думкою О. Паламарчук, яка в контексті аналізу організації дистанційного та змішаного навчання в закладах вищої освіти України наголошує, що дистанційна освіта формує принципово інший національний, регіональний, міський і локальний освітній простір, дає можливість ліквідувати різницю між очною та заочною формами навчання, надає можливість займатися в комфортних умовах у зручний час, місці й темпі, не регламентувати відрізок часу для освоєння дисципліни. До того ж, зауважує вчена, дистанційну освіту можна використати паралельно з будь-якою іншою діяльністю без відриву від навчання або виробництва, дозволяючи звертатися до багатьох джерел навчальної інформації, спілкуватися через мережу Інтернет, ZOOM, за допомогою електронної пошти, реалізуючи при цьому експорт та імпорт світових досягнень на ринку освітніх послуг [12, с. 240].

Не менш важливим є те, що навчальна інформація у процесі організації дистанційного навчання, подана сконцентровано, підвищує ефективність засвоєння матеріалу, дозволяючи студентам більше зусиль і часу вкласти у складні та важливі теми з метою поглибленого самостійного опрацювання.

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Отже крізь призму викладеного вище можна стверджувати, що самостійна робота студентів в умовах дистанційного навчання є такою траєкторією освітнього процесу, яку кожен здобувач вибудовує індивідуально, самостійно, максимально адаптуючи її до себе. Дистанційне навчання відкриває здобувачам вищої освіти доступ до нетрадиційних джерел інформації, підвищує ефективність самостійної роботи, розширюючи можливості для творчого самовираження, знаходження та закріплення різних професійних навичок, компетентностей, з чим, власне, ми й пов'язуємо перспективи подальших наукових розвідок.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Бойко Н. І. Організація самостійної роботи студентів вищих навчальних закладів в умовах застосування інформаційно-комунікаційних технологій: автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук. 13.00.04 – теорія та методика професійної освіти. Київ. 2008. 27 с.
2. Воєвідко Л. М. Організація самостійної роботи здобувачів вищої освіти. *Збірник наукових праць «Педагогічна освіта : теорія і практика»*. Кам'янець-Подільський. 2016. Вип. 21. Ч. 2. С. 25–31.
3. Даценко Г. В. Дистанційне навчання як засіб стимулювання самоосвіти. *Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія*. 2017. С. 1–14.

4. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; гол. ред. В.Г.Кремень. К. : Юрінком Інтер. 2008. 1040 с.
5. Євтух М. Б., Лузік Е. В., Ладогубець Н. В., Ільїна Т. В. Педагогічна психологія : підручник. Київ : Інтердрук, 2014. 420 с.
6. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні. URL: <http://uuite.kpi.ua/2019/06/03/1598>
7. Корбут О. Г. Дистанційне навчання: моделі, технології, перспективи. URL: http://confesp.fl.kpi.ua/sites/default/files/korbut_o_g_tezi.pdf.
8. Кравцова Л. В. Аналіз ефективності системи дистанційного навчання в процесі перевірки компетенцій. *Інформаційні технології в освіті*. 2017. № 3. С. 74–85.
9. Купновицька І. Г. Дистанційна форма навчання як один із методів підвищення мотивації навчання студентами заочної форми підготовки. *Прикарпатський вісник НТШ*. Пульс. 2019. № 6. С. 73–79.
10. Малихін О. В. Організація самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів: теоретико-методологічний аспект : монографія. Кривий Ріг : Видавничий дім, 2009. 307 с.
11. Ортинський В. Л. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2009. 472 с.
12. Паламарчук О. Проблеми організації дистанційної та змішаної освіти в університетах України. *Педагогічні наук: теорія, історія, інноваційні технології*. 2020. №9 (103). С. 237–248.
13. Положення про дистанційну форму здобуття повної загальної середньої освіти: затверджено наказом МОН від 8 вересня 2020 року №1115. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#Text>
14. Прибилова В. М. Проблеми та переваги дистанційного навчання у вищих навчальних закладах України. URL: <https://periodicals.karazin.ua/issuededu/article/download/8791/8312/>.
15. Рудіна М.В. Самостійна робота у вимірі дистанційної освіти: дослідження думки студентів університету. *Науковий вісник національного університету імені К. Д. Ушинського*. Вип. 2 (143). Одеса. 2023. С. 53–60.
16. Тамаркіна О. Самостійна робота студентів ЗВО в умовах дистанційного навчання. *Актуальні питання гуманітарних наук*. Вип. 34 (Т. 5). 2020. С. 228–231.
17. Ясулайтіс В. А. Дистанційне навчання: методичні рекомендації. Київ: МАУП, 2005. 72 с.

REFERENCES

1. Boiko, N. I. (2008). Orhanizatsiia samostiinoi roboty studentiv vyshcheykh navchalnykh zakladiv v umovakh zastosuvannya informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii [Organization of independent work of students of higher education in the conditions of application of information and communication technologies]: avtoreferat dysertatsii na zdobuttia naukovoho stupenia kandydata pedahohichnykh nauk. 13.00.04 – teoriia ta metodyka profesiinoi osvity. Kyiv. 27 s. [in Ukrainian]
2. Voievidko, L. M. (2016). Orhanizatsiia samostiinoi roboty zdobuvachiv vyshchoi osvity [Organization of independent work of higher education applicants]. Zbirnyk naukovykh prats «Pedahohichna osvita : teoriia i praktyka». Kamianets-Podilskyi. Vyp. 21. Ch. 2. S. 25-31 [in Ukrainian]
3. Datsenko, H. V. (2017). Dystantsiine navchannia yak zasib stymuliuвання samoosvity [Distance learning as a means of stimulating self -education]. Dystantsiine navchannia yak suchasna osvitalia tekhnolohiia. S. 1–14 [in Ukrainian]
4. Entsyklopediia osvity (2008). [Encyclopedia of Education] / Akad. ped. nauk Ukrainy; hol. red. V. H. Kremen. K. : Yurinkom Inter. 1040 s. [in Ukrainian]
5. Yevtukh, M. B., Luzik, E. V., Ladohubets, N. V., Ilina, T. V. (2014). Pedahohichna psykholohiia [Pedagogical

psychology] : pidruchnyk. Kyiv : Interdruk. 420 s. [in Ukrainian]

6. Kontseptsiiia rozvytku dystantsiinoi osvity v Ukraini (2020). [The concept of distance education development in Ukraine] Rezhym dostupu: <http://uiite.kpi.ua/2019/06/03/1598> [in Ukrainian]

7. Korbut, O. H. (2017). Dystantsiine navchannia: modeli, tekhnologii, perspektyvy [Distance learning: models, technologies, prospects]. URL: http://confesp.fl.kpi.ua/sites/default/files/korbut_o_g_tezi.pdf. [in Ukrainian]

8. Kravtsova, L. V. (2017). Analiz efektyvnosti systemy dystantsiinoho navchannia v protsesi perevirky kompetentsii [Analysis of the effectiveness of the distance learning system in the competency verification process]. Informatsiini tekhnologii v osviti. № 3. S. 74–85 [in Ukrainian]

9. Kupnovytska, I. H. (2019). Dystantsiina forma navchannia yak odyn iz metodiv pidvyshchennia motyvatsii navchannia studentamy zaочноi formy pidhotovky [Remote form of learning as one of the methods of increasing the motivation of students' study of part-time training]. Prykarpatskyi visnyk NTSh. Puls. № 6. S. 73–79 [in Ukrainian]

10. Malykhin, O. V. (2009). Orhanizatsiia samostiinoi navchalnoi diialnosti studentiv vyshchykh pedahohichnykh navchalnykh zakladiv: teoretyko-metodolohichniy aspekt [Organization of independent educational activity of students of higher pedagogical educational institutions: theoretical and methodological aspect] : monohrafiia. Kryvyi Rih : Vydavnychiy dim. 307 s. [in Ukrainian]

11. Ortynskyi, V. L. (2009). Pedahohika vyshchoi shkoly [Higher school pedagogy] : navch. posib. Kyiv : Tsentr uchbovoi literatury. 472 s. [in Ukrainian]

12. Palamarchuk, O. (2020). Problemy orhanizatsii dystantsiinoi ta zmishanoi osvity v universytetakh Ukrainy [Problems of organization of remote and mixed education at universities of Ukraine]. Pedahohichni nauk: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnologii. № 9 (103). S. 237–248. [in Ukrainian]

13. Polozhennia pro dystantsiinu formu zdobuttia povnoi zahalnoi serednoi osvity [The provision on the remote form of obtaining a complete general secondary education]: zatverdzheno nakazom MON vid 8 veresnia 2020 roku №1115. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#Text> [in Ukrainian]

14. Prybylova, V. M. (2013). Problemy ta perevahy dystantsiinoho navchannia u vyshchykh navchalnykh zakladakh Ukrainy [Problems and benefits of distance learning in higher education institutions of Ukraine]. URL: <https://periodicals.karazin.ua/issuesedu/article/download/8791/8312/> [in Ukrainian]

15. Rudina, M. V. (2023). Samostiina robota u vymiri dystantsiinoi osvity: doslidzhennia dumky studentiv universytetu [Independent work in the measurement of distance education: study of the opinions of students of the university]. Naukovyi visnyk natsionalnoho universytetu imeni K. D. Ushynskoho. Vyp. 2 (143). Odesa. S. 53–60 [in Ukrainian]

16. Tamarkina, O. (2020). Samostiina robota studentiv ZVO v umovakh dystantsiinoho navchannia [Independent work of Students of the HEA in the conditions of distance learning]. Aktualni pytannia humanitarnykh nauk. Vyp. 34 (T. 5). S. 228–231 [in Ukrainian]

17. Yasulaitis, V. A. (2005). Dystantsiine navchannia: metodychni rekomendatsii [Distance Learning: Methodical Recommendations]: Kyiv: MAUP. 72 s. [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

ПРИМА Раїса – доктор педагогічних наук, професор, завідувачка кафедри теорії і методики початкової освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Наукові інтереси: професійна підготовка майбутнього вчителя, самостійна робота студентів в умовах дистанційного навчання.

ПРИМА Дмитро – доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри теорії і методики початкової освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Наукові інтереси: професійна підготовка майбутнього вчителя, самостійна робота студентів в умовах дистанційного навчання.

ДЕСЯТНИК Катерина – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики початкової освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Наукові інтереси: теорія і методика виховання, професійна підготовка майбутнього вчителя, самостійна робота студентів в умовах дистанційного навчання.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

PRIMA Raisa – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Head of the Department of Theory and Methodology of Primary Education at Lesya Ukrainka Volyn National University.

Scientific interests: professional training of the future teacher, independent work of students in the conditions of distance learning.

PRIMA Dmytro – Doctor of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Professor of the Department of Theory and Methodology of Primary Education at Lesya Ukrainka Volyn National University.

Scientific interests: professional training of the future teacher, independent work of students in the conditions of distance learning.

DESYATNYK Kateryna – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Theory and Methodology of Primary Education of Volyn National University named after Lesya Ukrainka.

Scientific interests: theory and methodology of education, professional training of the future teacher, independent work of students in the conditions of distance learning.

Стаття надійшла до редакції 17.05.2025 р.

Стаття прийнята до друку 25.05.2025 р.

УДК 378.4.016:[615.85:78](4)

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-219-334-339

ДОБРОВОЛЬСЬКА Руфіна –

доктор філософії (PhD), доцент кафедри вокально-хорової підготовки, теорії та методики музичної освіти імені Віталія Газінського Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1414-8861>
e-mail: rufina.dobrovoltska@vspu.edu.ua